

Čarodějnice z Amesbury

Asonance

1. Zuzana byla dívka, která žila v Amesbury,
s jasnými očima a řečmi pánům navzdory,
sousedé o ní říkali, že temná kouzla zná
a že se lidem vyhýbá a s ďáblem pletky má.
2. Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil
a pověřčivý lid se na pastora obrátil,
že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí,
a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.
3. Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali,
a když ji vedli městem, všichni kolem volali
"Už konec je s tvým řáděním, už nám neuškodíš,
teď na své cestě poslední do pekla poletíš!"
4. Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění,
dábelským kouzlem prý se v netopýra promění
a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou,
sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarovnou.
5. Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná,
v noci se v černou kočku mění dívka líbezná,
je třeba jednou provždy ukončit dábelské řádění,
a všichni křičeli jako posedlí: "Na šibenici s ní!"
6. Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy,
pak z tribunálu povstal starý soudce vážený:
"Je přece v knize psáno: nenecháš čarodějnici žít
a před ďáblovým učením budeš se na pozoru mít!"

Ami **G** **Ami**
 7. Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou
C **G** **Ami**
 a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou:
C **G** **Ami** **Emi**
 "Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a klam,
Ami **Emi** **Ami** **G** **Ami**
 pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám!"

Ami **G** **Ami**
 8. Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici
C **G** **Ami**
 a všude kolem ní se sběhly davy běsnící,
C **G** **Ami** **Emi**
 a ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou,
Ami **Emi** **Ami** **G** **Ami**
 zemřela tiše samotná pod letní oblohou ...

Jarní tání

Brontosauři

1. Když první tání cestu sněhu zkříží
Ami Dmi C
F Dmi E Ami
a nad ledem se voda objeví,
Dmi C
voňavá zem se sněhem tiše plíží,
F Dmi E Ami
tak nějak líp si balím, proč, bůhví.

R: Přišel čas slunce, zrození a tratí,
F C E
na kterejch potkáš kluky ze všech stran,
Ami Dmi
[: Hubenej Joe, Čára, Ušoun se ti vrátí,
F E Ami
oživne kemp, jaro, vítej k nám. :]

2. Kdo ví, jak voní země, když se budí,
Ami Dmi C
F Dmi E Ami
pocit má vždy, jak zrodil by se sám,
Dmi C
jaro je lék na řeči, co nás nudí,
F Dmi E Ami
na lidi, co chtěj zkazit život nám.

R: Přišel čas slunce...

3. Zmrznout by měla, kéž by se tak stalo,
Ami Dmi C
F Dmi E Ami
srdce těch pánů, co je jim vše fuk,
Dmi C
pak bych měl naději, že i příští jaro
F Dmi E Ami
bude má země zdravá jako buk.

R: Přišel čas slunce...

F E A
R: + oživne kemp, jaro, vítej k nám ...

Johanka

Brontosauři

- Emi Dmi Ami**
1. S hlavou skloněnou lidí zástup se tu dívá,
Emi Dmi G Ami
nebe nad hlavou, slyšíš dětskej pláč,
Emi Dmi Ami
jenom s vírou svou stojí dívka plavá, bílá,
Emi Dmi G Ami
oheň nad sebou, jenom s pravdou dál.
- E7 Ami**
R: Hej, muži, přidej oheň spí,
E7 Ami
vždyť páni se nudí jen,
E7 F
ať plameny nesou zprávu zlou,
C G Ami
jak skončil soudnej den s Johankou.
2. Dík svůj dal ti král, celá Francie si zpívá,
to se osud smál, smutek utíká,
s pannou Johankou ke štěstí se země dívá,
vítr zprávu vál, že se dýchat dá.
R:
3. S hlavou skloněnou lidí zástup se tu dívá,
nebe nad hlavou, slyšíš dětskej pláč,
popel s vánkem ví, co se v dívčím srdci skrývá,
hra se zastaví, jiná začíná.
R:

- G** **Gmaj7** **G6**
1. Stál tam na stráni dům, v něm židle a stůl,
G **Ami**
pár kůží a krb, co dřevo z něj voní,
D7
s jarem, když máj rozdává barvy své,
G **D7**
tu sosna krásná nad chajdou se skloní,
G **Gmaj7** **G6**
a říčka, když stříbrným hávem se přikryje s ránem,
G **E**
svý ahoj jí dáš a pak je tu den,
C **Emi**
zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá,
D7 **G**
svět s ní, svět s ní.
- G** **Gmaj7** **G6**
2. Touláš se po lese, touláš a jenom tak bloumáš
G **Ami**
a koruny stromů tě uvítaj' rosou,
D7
víš, že času je dost, to znáš,
G **D7**
a možná potkáš někde dívku bosou,
G **Gmaj7** **G6**
po slůvkách, který se říkaj', po dnech něžných stisků
G **E**
vás uvítá chajda a pak je tu den,
C **Emi**
zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá,
D7 **G**
svět s ní, svět s ní.
- G** **Gmaj7** **G6**
3. Však náhle volání táhlé ti přeruší snění
G **Ami**
a oznámí všem: Je poslední den,
D7 **G** **D7**
voda zaplaví údolí, sosnu, chajdu, pohled zabolí,
G **Gmaj7** **G6**
ta hráz je potřebná všem, však zabíjí den,
G **E**
co nosil tě v náručí romantickém,
C **Emi**
zazní údolím bolest tvá, ta bolest ráno uvítá,
D7 **G**
svět s ní, svět s ní ...

Hlídej lásku, skálo má

Brontosauři

C **G7** **C**
1. Jak to v žití chodívá, láska k lidem přichází,
F **C**
přijde, jen se rozhlédne a zase odchází,
F **C**
já ji potkal ve skalách, šla bosá, jenom tak,
G7 **C**
měla džíny vybledlý, na zádech starej vak.

C **G7** **C**
R: Hlídej lásku, skálo má, než se s ránem vytratí,
F **C**
čeká na nás těžká pouť, až se s ránem vytratí,
F **C**
mezi lidma je těžké plout, až se s ránem vytratí,
G7 **C**
víš, co umí člověk, pojď, než se s ránem vytratí.

2. Když mi "ahoj" povídá, úsměvem mě pohladí,
tak zas jedna z mála snad, co jí tulák nevadí,
sedli jsme si na stráni, dole zpíval řeky proud,
den zmizel za obzorem, stín skryl náš tichý kout.

R:

Ješitnej chlap

Brontosauři

Gmi Dmi Gmi A7
Zapomeň, lásko, na to, že já
D D7
jsem jenom ješitnej chlap,
Gmi Dmi Gmi A7
že věčnej strach, abys byla jen má
D D7
dělá ze mě horšího snad.

Gmi A7
R: Jsi milá tak, že jako mrak jsou chvíle, kdy jsem sám,
D7 Gmi
kdy necítím tvůj dech na ústech svých,
A7
jsi hezká tak, že jako mrak jsou tváře těch, co znám,
D7 Gmi
a pokřik vran je každěj jinej smích.

Snad ďábel sám mi napovídal,
že pláčeš kvůli mně,
jsem trdlo, který zapomíná,
jak málo lidí jako ty je.

R: Jsi milá ...

Každý den, i když mračíš se snad,
provázíš můj každyčkej krok,
v myšlenkách, slovech pořád jen dál
ozývá se: lásko, vždyť já jsem cvok.

R: Jsi milá ...

E

1. Jak v mořích slunce s tmou se ztrácí
a pokřik racků šel už spát,

A

E

tak utekla nám láska, jó, to se stává,

F#7

H7

a najednou tě, holka, nemám rád.

E

Mám dost už těch tvejch věčnejch nářků
a prožárlenejch hloupejch scén,

A

E

tak někdy zase brnkni, jó, to se stává,

H7

E

prostě táhne mě to z kruhu ven.

E

R: Já půjdu až tam na místa, kde už to znám,

A

E

pár stromů, ohniště a tunel a trať,

a kašlu na celej svět, v něm v tobě zas jsem se splet',

A

E

a postý řeknu sobě: hloupneš, tak plať.

2. Jak nabobtnalý klíčky hrášku

byly cíle tvý, a já chtěl víc,

já předělat chtěl svět, jó, to se stává,

kolik bylo nás, a stále nic.

Tak pozdravuj ty svoje šminky, lásko,

a do zrcadla zkoušej řvát,

jó, utekla nám láska, jó, to se stává,

a najednou tě, holka, nemám rád.

R:

Na kameni kámen

Brontosauři

capo 2

C
1. Jako suchej, starej strom,
F
jako všeničící hrom,
C
jak v poli tráva
C **F**
připadá mi ten náš svět, plnej řečí,
Ami **G** **C**
a čím víc, tím líp se máš

F
R: Budem o něco se rvát,
Ami **G**
až tu nezůstane stát
C
na kameni kámen,
F
a jestli není žádněj Bůh,
Ami **G**
tak nás vezme země - vzduch,
C
no, a potom amen

C
2. A to všechno proto jen,
F **C**
že pár pánů chce mít den, bohatší králů
C
přes všechna slova, co z nich jdou,
F **Ami** **G** **C**
hrabou pro kuličku svou, jen pro tu svou

F
R: Budem o něco se rvát...

C
3. Možná jen se mi to zdá,
F **Ami**
a po těžký noci přijde,
G **C**
přijde hezký ráno,
C
jaký bude, nevím sám,
F **Ami** **G** **C**
taky jsem si zvyk' na všechno kolem nás.

F
R: Budem o něco se rvát...

C
4. La La Lá la lá la laj
F
La La Lá la lá la laj
C
La la la lá laj

Osadní píseň

Brontosauři

- Dmi** **A**
1. Na břehu řeky Sázavy je tichý klidný kraj,
Dmi **A**
na břehu řeky modravý, tam osadu prej maj',
Gmi **Dmi**
když měsíc kraj ten ozáří a peřej zašumí,
A A+ D
tu kamarádi z osady si s lesem rozumí.
- D** **D7 G** **D**
R: Každý, kdo patříš mezi nás, víš, co je kamarád,
E7 **A**
každý, kdo musel odejít, tak vrátil by se rád,
G **D**
Toronto, má osado, svým krajem kouzelným,
G A A+ D A A+
říčko moje, Sázavo, jen u vás je dobře, to já vím.
2. Ozvěna hlasy navrátí, když soumrak přišel tam,
tu kamarádi z osady nechtěj' být nikdo sám,
oheň zaplál černou tmou a píseň lesem zní,
mraky letí oblohou, jen stromy tiše spí.
R:
3. Na břehu řeky Sázavy akáty zašumí,
tu kamarádi z osady i skálám rozumí,
když vláček nocí zahouká, jdem všichni domů spát,
jen vlajka s listem javoru tu bez nás bude vlát.
R:

Obrázek - oblázek

Brontosauři

E

1. Než poslední ti sbohem dám, tak musím něco říct:

H7

E

v kartách žití, jak víš, se švindl nesmí hrát,
máš možná krásy trochu víc než jiná holka snad,

H7

E

to nic není, však víš, já nechci s tebou hrát.

E

A

E

R: Co je platný, že jsi jako obrázek,

A

E

že máš kůži jako z řeky oblázek,

H7

E

věř, holka, nechci si tě vitríny dát,

A

E

nevím, co máš se mnou asi za plány,

A

ale teď už je to fuk,

E

H7

E

svět se mění, tak pal, a ani muk.

2. Tak obrať list a pozor dej na to, co jsem ti řek',
v tuhle chvíli, však víš, ti nepomůže vztek,
máš možnost vrátit všechno zpět, vždyť stačí jenom chtít,
kdo se snaží, však víš, kam chce, tam může jít.

R:

Paneláky

Brontosauři

Ami E7 Ami Dmi Ami
1. Znáám, znám cesty, kde se lidi nepotkáváj',
C G7 Ami Dmi
hloupost a peníze, kariéra, neví se,
Ami E7 Ami
kdo to všechno přináší k nám.

2. Má, má člověk srdce čistý, když pozná svět,
pak hloupost a peníze, kariéra zjeví se,
je z něj hloupej přestárlej kmet.

Dmi Ami
R: Dál, jenom dál, abys u cesty zas stál
E7 Ami
a hledal něco víc, co žene tě dál.

3. Znáš, znáš noční sídliště, svět paneláků,
tátu jen na neděli, láska se nerozdělí,
nějak jsi tu na všechno sám.

4. Víš, víš, že kytky ráno zas musej' kvést,
tak touláš se po světě, než neděle najde tě,
odkud v pátek utekls' k nám.

R:

G

1. Na kolejích stála a za uchem květ,
vlasý trávou zavázaný,

C

G

s kytarou na zádech, strun už jen pět,

D7

G

hezký oči uplakaný.

G

2. Opuštěnejch ptáčat plnej je svět,
hnízda hledaj', neví, co dál,

C

G

vyšláppli jsme ránem a v neděli zpět,

D7

G

za tejdén jsem u trati stál.

C

G

R: Víš, holky těžší to maj,

Ami C

G

víš, holky těžší to maj'.

G

3. Říkal jsem jí "štístko zatoulaný",
vždycky smála se a začala hrát

C

G

o potocích v trávě a o znamení,

D7

G

co lidi uměj' ze zloby dát.

C

G

R: Víš, holky těžší to maj,

Ami C

G

víš, holky těžší to maj'.

G

4. Na kolejích stála a za uchem květ,
vlasý trávou zavázaný,

C

G

s kytarou na zádech, strun už jen pět,

D7

G

hezký oči uplakaný.

Růže z papíru

Brontosauři

1. Do tvých očí jsem se zbláznil a teď nemám, nemám klid,
hlava třeští, asi tě mám rád,
stále někdo říká: vzbud' se, věčně trhá nit,
studenou sprchu měl bych si dát.

R: Na pouti jsem vystřelil růži z papíru,
dala sis ji do vlasů, kde hladívám tě já,
v tomhle smutným světě jsi má naděj na víru,
že nebe modrý ještě smysl má.

2. Přines' jsem ti kytku, no co koukáš, to se má,
tak jsem asi jinej, teď to víš,
možná trochu zvláštní v dnešní době, no tak ať,
třeba z ní mou lásku vytušíš.

Dmi E7 Gmi Ami Dmi E7 Gmi Ami Dmi

R:

R:

Podvod

Brontosauři

- Emi** **Ami**
1. Na dlani jednu z tvých řas, do tmy se koukám,
D **G C G**
hraju si písničky tvý, co jsem ti psal,
Ami **Ami/C** **Emi**
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
Ami **H7**
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?
2. Pod polštář dopisů pár, co poslalas', dávám,
píšeš, že ráda mě máš a trápí tě stesk,
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?
- Ami**
R: Chtěl jsem to ráno, kdy naposled snídal jsem s tebou,
Emi
ti říct, že už ti nezavolám,
Ami **D**
pro jednu pitomou holku, pro pár nocí touhy
G **H7**
podved' jsem všechno, o čem doma si sníš,
Emi Emi/D Emi/C Emi/H Emi Emi/D Emi/C Emi/H
teď je mi to líto.
3. Kolikrát člověk může mít rád tak opravdu z lásky,
dvakrát či třikrát – to ne, i jednou je dost,
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?
- R:
R:

Signály

Brontosauři

C **E** **E7** **F**
1. Cesty jsou blátem posedlý, vzduch jarní vůní zavoní
C
z kouřovejch signálů
E **E7** **F**
a bílý stopy ve skalách umyje slunce jako prach
C
na cestách tuláků.

C **C7** **F** **C**
R: Zas bude teplej vítr vát a slunce skály kempu hřát,
E
tak ahoj, slunce, vítej k nám,
E7 **F** **C**
písničku první tobě dám a budu hrát.

2. V noci je ještě trochu chlad a rána nedočkávný snad,
no, já mám čas,
stejně se zimě krátí dech, pod stromy narůstá už mech
a já mám čas.

R:

Stánky

Brontosauři

- D** **G**
1. U stánků na levnou krásu
 D **Edim**
 postávaj' a smějou se času,
 D **A** **D**
 s cigaretou a s holkou, co nemá kam jít.
2. Skleniček pár a pár tahů z trávy,
 uteče den jak večerní zprávy,
 neuměj' žít a bouřej' se a neposlouchaj'.
- D7** **G** **A**
R: Jen zahlídlí svět, maj' na duši vrásky,
 D **Gmi**
 tak málo je, málo je lásky,
 D **A** **D**
 ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.
3. U stánků na levnou krásu
 postávaj', a ze slov a hlasů
 poznávám, jak málo jsme jim stačili dát.
R:
R:

Toulám se

Brontosauři

G **F** **C** **G**
1. Toulám se klínem skal s tou rukou tvou a s kytarou,
F **C** **G**
písně, co jsem ti hrál, zní údolím ozvěnou.

D7 **G**
R: Ty chvíle mám rád, když jde den, den už spát,
D7 **G**
stín tuláků, ohňů dým,
D7 **E7** **C**
pláč stromů na stráních, tiše vítr ohýbá,
G **D7** **G** **D7** **G**
jako nás divná doba bláznivá.

G **F** **C** **G**
2. Mávám ti, lásko má, zbývá už jen, jen pár chvil,
F **C** **G**
na kámen teď napíšem pár řádek kdo, kdo tu byl.
R:

Tulácký ráno

Brontosauři

(hrát od d, snažší od a)

Dmi

1. Posvátný je mi každý ráno,

Ami

Dmi

když ze sna budí šumící les

Dmi

a když se zvedám s písničkou známou

Ami

Dmi

a přezky chřestí o skalnatou mez.

Dmi

R: Tulácký ráno na kemp se snáší,

B

C

F

za chvíli půjdem toulat se dál,

Dmi

a vodou z říčky oheň se zhasí,

B

C

Dmi

tak zase půjdem toulat se dál.

2. Posvátný je můj každý večer,

když oči k ohni vždy vrací se zpět,

tam mnohý z pánů měl by se kouknout

a hned by věděl, jakej chcem svět.

R:

3. Posvátný je mi každý slovo,

když lesní moudrost a přírodu zná,

bobříků sílu a odvahu touhy,

kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá?

R:

R:

Valčíček

Brontosauři

(hrát od d)

C **G7**
R: Tuhle písničku chtěl bych ti, lásko, dát,
C
ať ti každej den připomíná
C7 **F** **C**
[: toho, kdo je tvůj, čí ty jsi a kdo má rád,
G7 **C**
ať ti každej den připomíná. :]

C **G7**
1. Kluka jako ty hledám už spoustu let,
C
takový trošku trhlý můj já.
C7 **F** **C**
Dej mi ruku, pojd', půjdeme šlapat náš svět,
G7 **C**
i když obrovskou práci to dá.

R:

C **G7**
2. Fakt mi nevadí, že nos jak bambulku máš,
C
ani já nejsem žádný ideál,
C7 **F** **C**
hlavně co uvnitř nosíš a co ukrýváš,
G7 **C**
to je pouto, co vede nás dál.

R:

Vánoční lístek

Brontosauři

C **G**
1. Černý stíny stromů, ranní mlhy hlásí, že zas přijde sníh,
C **G**
lidem, co se stýská, pošle někdo lístek vánoční.

F **C** **G**
R: Zástupy lidí půjdou přát,
F **C** **Dmi G**
proč za rok jenom jedenkrát?

2. Tak jako by láska měla už svůj vymezený čas,
až vánoce přejdou, sebeláska zvítězí zas v nás.

R:

3. Rozdáme si dárky, svíčky zhasnou a co bude dál?
někdo přijde první, aby nový život přivítal.

R:

4.=1.

D

1. Posvěcený deštěm, který padá z nebe,

A

vlasý jako vodník, pod šosem to zebe,

Emi

A7

z kůže břízy když narodil se oheň,

D

Hmi

A7

vysuší jim promáčený den.

2. Malovaný sluncem, hnědou barvou klasů,
indiánský hrátky starejch dobrejch časů,
večer zvedaj' hlavu do rozsvícenejch hvězd,
lesem zazní písně dlouhejch cest.

3. Na krku svůj znamení: raka, kotvu, list,
na rukávech domovenky, z kterejch můžeš číst,
na srdci sem-tam záplata, jak život šel,
mlčej' k ohni, když se rozhořel.

D

A

R: Krásný noci plný bílejch hvězd a kamarádů,

D

A

vyzpívaný touhy kluků z měst plný bláznivejch snů.

4. Jiný písně zazněj', než učili se zpívat,
jinak viděj' svět než učili se dívat,
v celý přírodě se nenajde tak hned
tolik hrůzy, co už stvořil ten náš svět.

5. A tak vyšlápli si ránem a první listy stránek
popisují písmem, co poslal z lesů vánek,
hledaj' na slunci si místo, kdo z nich ví,
co zítra na ně svět zas vymyslí.

R:

A

1. Už dávno se mi stejská,
tak ti, lásko, píšu, že bych tě moc chtěl,
když dívám se ti do očí,

E7

tak jak bych správný slova zapomněl.

G

D

R: Uspěchaná doba hledá zrnka vztahů,

A

z kterých mír a klid by vstal,
a není lepší lék než láska,

E7

A

s ní by o sto roků lidé byli dál.

2. Už dávno se mi stejská,
a teď koukám kolem sebe ještě víc,
do zavřených srdcí slunce
těžko cestu hledá, odlétne a nic.

R:

3. Jak dávno se mi stejská,
tak ti, lásko, píšu, že bych tě moc chtěl,
po horách se s tebou toulat,
počítat hvězdy v noci rád mám, to bych chtěl.

R:

Hejna včel

Brontosauři

capo I

Hmi **Hmi/A**
1. Nějak umírá nám láska,
Hmi/G **Hmi/F#**
my jako hejna divejch včel
Hmi Hmi/A Hmi/G Hmi/F#
jdeme dál.

2. Každý vztah je vlastně sázka
a každý ráno může zmizet,
my jdeme dál.

Hmi **Hmi/A**
R: Řekněte, kdopak za to může,
Hmi/G **Hmi/F#**
kdo z nás má právo něco brát,
Hmi **Hmi/A**
kdo učil lidi zlobu dýchat,
Hmi/G **Hmi/F# Hmi Hmi/A Hmi/G Hmi/F#**
kdo na vojáky chce si hrát.

3. Už zase bohatejch je spousta,
a čím víc peněz, lásky míň,
my jdeme dál.

4. A tak nám zbývá jenom doufat,
že už zítra, zítra snad
budeme dál.

R:

5. Už zase umírá nám láska,
my jako hejna divejch včel
jdeme dál...

Ami

1. Šel průzračnou nocí a táhl z něj rum,
tak pět křížků moudrosti měl,

G

Ami

někde se rozdat chtěl,
když opustil ves a poslední dům,
tak oheň v dálce uviděl,

G

Ami

a tam se rozdat šel.

C

G

C

G

R: Jste proradná banda bláznivejch lidí,

E7

Ami

na který my se dřem,

C

G

C

G

člověk se za vás červená, stydí

E7

Ami

a diví, co nosí den.

Ami

2. Tam uprostřed trampů byl i jeho kluk
a ten se pomalu zved':

G

Ami

táto, prosím tě, mlč,
když dostal facku, tak neřek' ani muk,
jen olíz' rozbitej ret:

G

Ami

táto, prosím tě, mlč.

C

G

C

G

R: Kdo z nás je proradná banda bláznivejch lidí

E7

Ami

a kdo se na nás dře,

C

G

C

G

kdopak se za nás červená, stydí

E7

Ami

a diví, co nosí den?

Ami

3. Šel průzračnou nocí a táhl z něj rum,
E7 **Ami**
tak pět křížků moudrosti měl ...

Kytka

Brontosauři

D **G** **D**
1. Otvírám lásku na stránce "rád",
 A7 **D**
přišel jsem, milá má, něco ti dát,
 G **D**
zeptat se, co děláš a jakej byl den,
 A7 **D**
pohladit tvář, tu kytku si vem.

D **G** **D**
R: Ty jsi tak jiná, tak jiná, kdo ví,
 A7 **D**
jestli má touha tě neporaní,
 G **D**
ty jsi tak jiná, pojd', ruku mi dej,
 A7 **D**
s tebou je celej svět jak vyměněnej.

2. Sedíme tu spolu a slova si jdou,
propletený prsty leží na kolenou,
oči jako čert a malinkej nos,
ze všech je nejhezčí, tiše, už dost.

R: